

gasztalás Istene. Ahogyan Pál apostol mondja olyan szépen: "Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, az irgalmasságnak atyja és minden vigasztalásnak Istene, Aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztaljunk bármely nyomorúságba esteket azzal a vigasztalással, amellyel Isten vigasztal minket."/2 Kor.1,344/

Isten már az ószövetségben úgy jelenti ki magát, mint Aki egyedüli vigasztalója az ő népének: "Én, én vagyok megvigasztalótok!"/És.51,12/ Amikor elküldi Szerelmes Fiát, Benne is "Izrael vigasztalását" várták./Ik.2,25/ És méltán, mert Jézus Krisztusban "bőséges a mi vigasztalásunk."/2 Kor.1,5/ Amikor pedig Megváltónk arról beszél, hogy az ő mennybemenetele után eljön a Szentháromság harmadik személye, a Szentlélek Isten, akkor "a Vigasztalót" ígéri nekik: "Én kérem az Atyát és más Vigasztalót ad néktek..."/Jn.14,16.26;15,26;16,7-8/

Bizonyosan tapasztaltátok már ti is édes atyámfiai, hogy kegyelmes, jó dolog az is, amikor az ember talál olyan embert, aki együtt bánkódik velünk s úgy vigasztal minket./Jób 2,11/ De a legnemesebb, legőszintébb emberi vigasztalás is csak ideigvaló. Csak Isten tud végérvényesen megvigasztalni, mert ő az Egyetlenegy Vigasztaló. Testvér, ha úgy vagy itt ezen az istentiszteleten, mint aki szíve mélyén vágyik a Vigasztaló Istennel való nagy találkozásra, mondjad velünk őszinte könnyűgéssel azt a 16. századi éneket, mely az egész magyar reformátori énekköltésnek egyik legszebb darabja:

"Jövel, megnyomorultaknak
Nemes Vigasztalója,
Árváknak édes Atyja!
Töltsd bé siralmas szívünket
Mennyei nagy örömmel.